

برکت‌الله بلگرامی

برکت‌الله بلگرامی، فرزند میر اویس حسنی واسطی فرزند میر عبدالجلیل بلگرامی، [عارف](#) و [شاعر](#) فارسی زبان شبه قاره [هند](#) است.

فهرست مندرجات

- ۱ - ولادت و وفات
- ۲ - سیر و سلوک او
- ۳ - آثار او
- ۴ - فهرست منابع
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

ولادت و وفات

در ۱۰۷۰ در [بلگرام](#) متولد شد و در ۱۰ محرم ۱۱۴۲ در [مازهره](#)، در ایالت اوتارپرانس، [وفات](#) یافت و همانجا مدفون شد.
[۱] میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثرالکرام، ج ۱، ص ۲، (لاهور) ۱۹۱۳.
[۲] میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثرالکرام، ج ۱، ص ۴، (لاهور) ۱۹۱۳.

سیر و سلوک او

نخست با [میر سید مریمی](#)، فرزند سید عبدالنبی، [بیعت طریقت](#) کرد، و سپس از لطف الله معروف به [شاه لدها بلگرامی](#) و [فضل الله کالیوی](#) استفاده معنوی برد. پس از اخذ [خلافت](#) و اجازه [ارشاد](#) از آنان، در مارهه مرکز ارشاد دایر کرد و مردم اطراف و اکناف [مرید](#) او شدند. بلگرامی به فارسی و هندی شعر می‌سرود و تخلص او «عشقی» (در هندی: پیمی) بود.
[۳] میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثرالکرام، ج ۱، ص ۲، (لاهور) ۱۹۱۳.

آثار او

آثار فارسی او عبارت است از:
(۱) مثنوی ریاض عشق؛ (۲) دیوان عشقی؛ (۳) رساله در حل معانی حقایق عرفانی؛ (۴) چهار انواع (۱۱۲۳)؛ در آداب سلوک؛ (۵) عوارف هندی، در تأویل عرفانی ضرب المثل‌های هندی.
-

فهرست منابع

- (۱) میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثرالکرام، (لاهور) ۱۹۱۳.
- (۲) برکت‌الله بلگرامی، عوارف هندی، چاپ محمد انصار الله، دانش، ش ۱۴ (تابستان ۱۳۶۷).

پانویس

۱. [↑](#) میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثر الکرام، ج ۱، ص ۲، (لاهور) ۱۹۱۳.
۲. [↑](#) میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثر الکرام، ج ۱، ص ۴، (لاهور) ۱۹۱۳.
۳. [↑](#) میر غلامعلی بن نوح آزاد بلگرامی، مآثر الکرام، ج ۱، ص ۲، (لاهور) ۱۹۱۳.

منبع

[دانشنامه جهان اسلام، بنیاد دائرة المعارف اسلامی، برگرفته از مقاله «برکت الله بلگرامی»، شماره ۱۰۱۴.](#)

رده‌های این صفحه: [تراجم](#) | [شاعران فارسی](#)